

## Arrest

nr. 347 361 van 28 mei 2026  
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. VAN DE WYER  
Uitbreidingsstraat 72/3  
2600 BERCHEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 14 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 november 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 maart 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. DECLERCK, die loco advocaat L. VAN DE WYER verschijnt voor de verzoekende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker dient op 30 september 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Inzake dit verzoek beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op 9 november 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

#### "A. Feitenrelaas

*U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, Pashtoun te zijn, u bent een moslim van soennitische stekking. U verklaart 22 jaar oud te zijn en leefde in [B.], [B.B.], Khogyani-district, Nangarhar provincie. U werkte de 12de graad af, u ging naar de moskee, en werkte voor de National Directorate of Security (NDS). U woonde in één huis met uw vader, moeder, 2 broers ([R.], [S.]) en zus [M.]. Uw vader was lid van de Afghaanse Nationale Politie (ANP).*

*In uw dorp waren zowel de overheid als de Taliban aanwezig. Er waren twee posten van de overheid met daartussen een weg. De Taliban konden in de avond naar het gebied komen, acties uitvoeren, en terugkeren. De gebieden van Chino tot Kuz Bihar/Daman, en Surmay Zlando Kalay waren open voor de Taliban.*

*Terwijl u voor de NDS was beginnen werken, begon uw vader voor de ANP te werken in Farah. Op een dag kwam hij terug naar huis en werd hij door de Taliban opgepakt tussen Maidan en Ghazni. De Taliban beschuldigden hem ervan voor de overheid te werken en doodden hem op 01/03/1398 (22/05/2019). Rond begin 2020 werd de poort van uw huis opgeblazen en vuurden de Taliban naar uw huis, voordat ze zich terugtrokken. U kreeg vervolgens een pistool van de NDS op 2/11/1398 (22/1/2020). Rond februari 2021, 6 maanden voor de machtsovername, kreeg u een kaart van de Uprising Forces om uw identiteit als lid van de NDS te kunnen verbergen. Bij de machtsovername bent u uit Afghanistan vertrokken. Terwijl u in België was werd uw huis in Afghanistan ook in brand gestoken, uw familieleden verhuisden dan naar Laghman.*

*U bent uit Afghanistan vertrokken op 15 augustus 2021 en bent vervolgens via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk naar België gekomen. U heeft uw verzoek om internationale bescherming op 30 september 2022 ingediend.*

*U heeft ter staving van uw verzoek volgende kopieën voorgelegd: uw taskara, die van uw moeder, uittreksel uit het paspoort van uw moeder, gezinssamenstelling, uw badge van de NDS, uw badge van de Uprising Forces, het martelarenboekje voor uw moeder, een certificaat naar aanleiding van het afronden van uw opleiding, een wapenlicentie voor een Beretta-pistool. Een foto van het lijk van uw vader, de foto van de commandant van de post, een foto van uw Beretta-pistool, een foto van uw jongere broer Rashid en u.*

#### *B. Motivering*

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.*

*U haalt op het CGVS aan dat u vreest gedood te zullen worden omdat u lid was van de National Directorate of Security (NDS), en omdat uw vader lid was van de Afghan National Police (ANP).*

*Vooreerst moet erop gewezen worden dat u het CGVS heeft trachten te misleiden omtrent uw identiteit. Er kan namelijk geen geloof worden gehecht aan wat u beweerde aangaande uw leeftijd. Zo verklaarde u bij aankomst in België op 30 september 2022 zeventien jaar oud te zijn. Het leeftijdsonderzoek in opdracht van de Dienst Voogdij stelt dat u op 7 maart 2023 ouder was dan 18 jaar waarbij 20.8 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is (zie schrijven Federale Overheidsdienst Justitie, waarvan een kopie is toegevoegd aan uw administratief dossier, dd.20.03.2023). Uw geboortedatum werd bijgevolg van 30 september 2005 naar 1 januari 2005 bijgesteld. Uit de leeftijdsbepaling moet niet alleen besloten worden dat het internationale verdrag met betrekking tot de rechten van het kind niet op u kan worden toegepast, ook geeft u door zich valselijk als een minderjarige voor te doen geen correct zicht op uw werkelijke identiteit en uw levensloop voor uw komst naar België. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt bovendien uw algemene geloofwaardigheid.*

*Vervolgens verklaart u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS plots dat u 22 jaar oud bent en dus met andere woorden geboren bent rond 2001. U haalt aan dat u nog vóór de leeftijdstest verklaarde dat u ouder was dan 18 jaar, en dat u gedurende de hele procedure probeerde uw leeftijd aan te passen, zonder succes (CGVS, p. 4). Echter, uit het administratief dossier blijkt nergens dat u uw leeftijd heeft proberen aanpassen. Tijdens het interview op Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) contesteert u uw geboortjaar 2005 niet (Verklaring DVZ, n° 4). Daarnaast werd u de kans gegeven bij aanvang van het interview op het CGVS opmerkingen te geven over het onderhoud bij DVZ. Daar heeft u het louter over een fout met betrekking tot uw tewerkstelling bij de Uprising Forces en NDS. U gevraagd of er verder nog opmerkingen zijn, verklaart u*

dat u er geen meer heeft (CGVS, p. 3). U heeft dus niet kunnen aantonen dat u sinds het begin van de procedure uw leeftijd naar 22 jaar heeft proberen aanpassen.

Bijgevolg zal uw geboortedatum worden beschouwd zoals is vastgesteld op 7 maart 2023, namelijk 1 januari 2005.

Een eerste element is uw tewerkstelling bij de NDS. U verklaart dat u op 4/2/1397 (24/4/2018) begon met uw training bij de NDS, en op 16/4/1397 (7/7/2018) volwaardig werknemer was van de NDS als inlichtingenagent op het terrein (CGVS, p. 7). U heeft het echter niet geloofwaardig gemaakt dat u ooit een werknemer bij de NDS was.

Ten eerste is het niet geloofwaardig dat u bij de NDS actief was gezien uw leeftijd. Er werd bepaald dat uw geschatte leeftijd 20.8 jaar was op 7 maart 2023, met een standaarddeviatie van 2 jaar. Uw geboortedatum werd uiteindelijk vastgelegd op 1 januari 2005. Met een geboortjaar van 2005, zou dit betekenen dat u in 2018 dus 13 jaar oud was. Dat u verklaart rond uw 13de levensjaar een training van 2 maanden en 12 dagen te hebben gevolgd bij de NDS, de inlichtingendienst van Afghanistan, en vervolgens een volwaardig gesalarieerd werknemer te zijn geweest gedurende 3 jaar, is dan ook allesbehalve geloofwaardig. Zelfs indien men de geschatte leeftijd van 20.8 jaar oud neemt, zou u nog altijd zo'n 16 jaar zijn geweest bij uw tewerkstelling bij de NDS, wat ook niet geloofwaardig is. Hoe dan ook, gezien bovenstaande argumentatie blijft 1 januari 2005 uw geboortedatum. Er kan dan ook niet worden geloofd dat u rond uw 13de levensjaar bij de NDS begon te werken als gesalarieerd werknemer.

Ten tweede heeft u het ook niet geloofwaardig gemaakt dat u gesalarieerd werknemer was door uw verklaringen over uw training. U verklaart over uw training dat deze 2 maanden en 12 dagen duurde. U in totaal 4 keer gevraagd naar de inhoud van uw training die u gedurende die periode zou hebben gevolgd, komt u niet verder dan een aantal vage verklaringen: "[...] ze zeiden dat ik eerst zeker moest zijn van de persoon waar ik informatie over kreeg. Wanneer je de complete informatie hebt, dan moet je de contactpersoon contacteren, en zoals ik eerder zei, mijn contactpersoon was [K.S.], en als er de kans is dat je gepakt wordt, moet je je mond gebruiken om jezelf eruit te praten. Als dit niet lukt met de mond, moet je geld aanbieden. Als het een gevaarlijk gebied is, moet je de security forces in de buurt contacteren. Als er geen manier is om die 3 dingen te doen, en je hebt geen keuze, dan moet je jezelf doden. De lessen zijn zo, over het verzamelen van informatie in rurale gebieden. [...]" en "Je moet 100% zeker zijn over je informatie, je geheimen mag je aan niemand vertellen, als je niet zeker bent van de informatie, dan moet je zeggen dat je niet zeker bent. Ze zeiden dat het mijn taak was om informatie te geven aan de autoriteiten, dat het niet mijn job is om ze te arresteren, te slaan of problemen te creëren voor hen. Je mag niet schieten op iemand, je mag niemand arresteren, ik moet informatie verzamelen, je bent een spion. Als iemand de politie beschiet, dan mag je niet tussenkomen. Er zijn mensen boven u, zoals het departement van anti-inlichtingen, zij mogen dat doen, maar ik niet." U gevraagd of u daarnaast nog andere training kreeg, verklaart u: "Dat je moet denken dat de eer van de mensen ook jouw eer is (Tolk: als je vrouwen van andere mensen ziet, moet je die niet met lust bekijken, "namous", hun eer is jouw eer). Je mag niet iemand straffen voor de fouten van zijn vader. Als ik dat zou doen, zouden ze mij onderzoeken." en "In het dorp, als je een conflict hebt met iemand, en security-forces komen, mag je jezelf niet onthullen. Je mag niet zeggen dat je bij de NDS bent en dat je boven hen staat. Pas eenmaal dat je in het politiestation bent, kan je je contactpersoon contacteren, omdat je enkel belangrijk bent voor de inlichtingendiensten. Voor de anderen ben je niemand." U geeft daarnaast nog aan dat u na uw training geen andere trainingen meer heeft gehad gedurende uw periode als werknemer bij de NDS. Ten slotte verklaart u dat u training kreeg van majoors van de unit "05" van de NDS (CGVS, p. 8-9).

Van een agent bij de NDS die echt op het terrein werkt (en niet enkel achter een bureau zit) en die daar 2 maanden training zou hebben gevolgd, kan er toch van uitgegaan worden dat deze meer details zou kunnen geven, of ten minste meer verklaringen zou kunnen geven over de verschillende onderdelen van de trainingen. De NDS werd in 2002 opgestart en financieel gesteund door de Amerikaanse Central Intelligence Agency (CIA), en rapporteert rechtstreeks aan de president van Afghanistan. Het is verantwoordelijk voor nationale veiligheid en het ondervragen van conflict-gerelateerde gevangenen, counter-terrorisme, en interne surveillance (EUAA, Afghanistan: State Structure and Security Forces, Country of Origin Information Report, augustus 2020, p. 35-38 [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2020\\_08\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_state\\_structure\\_and\\_security\\_forces.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_state_structure_and_security_forces.pdf) (een kopie hiervan werd toegevoegd aan het administratief dossier). Bij zo'n belangrijke en essentiële dienst in de strijd tegen de Taliban, kan toch verwacht worden dat een agent die op het veld inlichtingen moet inwinnen in gebieden waar veel Taliban-aanwezigheid is (CGVS, p. 8), een minimum aan gedetailleerde verklaringen zou kunnen afleggen over de verschillende onderdelen van de training. In het rapport van de EUAA staat weliswaar dat veel agenten van de NDS niet genoeg getraind werden of onervaren waren, maar er kan toch verwacht worden dat u dan op zijn minst verschillende trainingen vermeldt. U doet dat niet, en heeft het enkel over 1 trainingscourse waar u dan, en zoals reeds vermeld, slechts heel oppervlakkige verklaringen over aflegt.

Dat u in deze context niet eens een wapentraining vernoemt, terwijl u 2 keer is gevraagd of u nog andere soorten training kreeg én er gevraagd werd of u nog training kreeg na de periode van 2 maanden, is ook niet geloofwaardig. Het idee dat een gesalarieerd agent van de NDS op het terrein (dus niet achter een bureau), die dagelijks inlichtingen moet vergaren over de Taliban op dat moment géén wapen zou hebben en blijkbaar evenmin een training zou hebben gekregen, is helemaal niet geloofwaardig (CGVS, p. 7). Zeker temeer u verklaart op 2/11/1398 (22/1/2020) een Beretta (document 10, vermoedelijk een Beretta M9) te hebben gekregen van de NDS om u te verdedigen - nadat de Taliban een aanval pleegden op uw huis -, kan er toch verwacht worden dat ze u op dat moment een minimum aan wapentraining zouden geven opdat u zichzelf zou kunnen verdedigen (CGVS, p. 7). Echter, u verklaarde dat u na uw opleiding van 2 maanden (waar u geen wapentraining bij vermeldt), geen andere training meer kreeg (CGVS, p. 9).

Daarbij kunnen nog 3 bijkomende opmerkingen gemaakt worden.

Eén, u verklaart over dit wapen: "Het kon een doelwit op 400 meter doden. Het kon doorvliegen tot 610 meter. Maar het tweede type Beretta, die kogel kon niet tot 610 meter." Echter, het maximale bereik van een Beretta M9 bedraagt slechts 100 meter ([https://en.wikipedia.org/wiki/Beretta\\_M9](https://en.wikipedia.org/wiki/Beretta_M9)). Een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier (CGVS, p. 12).

Twee, volgens uw opleidingscertificaat (document 9) wordt u een "soldaat" in de NDS-05 eenheid genoemd. U echter gevraagd of u een rang had, antwoordde u: "Ik had geen rang, ik was een informant. Als je een training kreeg van 1,5-2 maanden, kreeg je geen rang. Omdat ik niet zo onderricht was, mijn training niet lang was en mijn leeftijd minder dan 25 was." (CGVS, p. 12). Deze bewering is dus tegenstrijdig met uw document en ondermijnt uw geloofwaardigheid nog verder.

Door uw vage en wel heel erg summiere en oppervlakkige verklaringen over uw training kan er dus niet gelooft worden dat u gedurende 3 jaar als gesalarieerd werknemer bij de NDS werkte.

Drie, u verklaart dat de Britten operaties uitvoerden in de regio: "Omdat ik leefde aan 1 kant, met een bataljon en de posts, maar de 3 kanten waren open voor de Taliban. Dat is waarom er veel operaties bezigwaren van de NDS-02, van de Britten, van de Rapid Response."; "Omdat, in het gebied waar ik werkte, daar waren de Rapid Response Forces en de Britten actief, ik moest het (i.e badge van de UF) tonen om mijn identiteit. De operatie werd door unit 99 en 91, en Rapid Respons, en de Britten in de luchthaven."; en "Ze zeiden ok wat als de Britten of de 02-eenheid kwamen in het dorp en vroegen of ik kon helpen, dan zeiden ze dat ik niet mocht helpen." (CGVS, p. 6, 9, 12). Echter, uit informatie van de BBC, waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, is duidelijk dat de Britten al hun gevechtseenheden hadden teruggetrokken uit de regio (dus kunnen de Britten geen operaties meer uitvoeren), enkel een 750-tal soldaten bleven over om de Afghaanse troepen te trainen: "The last UK combat troops left in 2014, but about 750 remain as part of the Nato mission to train Afghan forces." (BBC, "UK troops to begin 'drawdown' in Afghanistan", 14 april 2021, via: <https://www.bbc.com/news/uk-56744265>).

Ten derde zijn uw verklaringen over de kaart van de Uprising Forces (UF) niet geloofwaardig. U verklaart dat u de kaart van de UF kreeg van de NDS opdat u een dekmantel zou hebben, om uw identiteit te beschermen (CGVS, p. 12). Echter, op de UF-kaart die u gaf (document 7) staat het logo van de NDS op de achterkant, met de woorden "National Directorate of Security". Indien tegenstanders deze kaart zouden vinden, zouden ze alsnog weten dat u (in)direct voor de NDS zou werken. Deze verklaring over het gebruik van die kaart als dekmantel is dus helemaal niet geloofwaardig.

Deze appreciatie wordt nog verder onderstreept door uw verklaringen: "Omdat ik leefde aan 1 kant, met een bataljon en de posts, maar de 3 kanten waren open voor de Taliban. Dat is waarom er veel operaties bezigwaren van de NDS-02, van de Britten, van de Rapid Response. Ik moest die kaart dan tonen aan hun, om te tonen dat ik van de UF was, omdat er voor ons 1 heuvel was, en daarachter waren de UF. [...]" (CGVS, p. 12). Het is ongeloofwaardig dat u aan de Britten en vooral aan andere eenheden van de NDS (in dit geval NDS-02) uw kaart van een militie zoals de UF zou moeten tonen. Er kan toch verwacht worden dat u ten minste aan de Britten (internationale coalitie) en vooral aan de NDS-02 uw authentieke badge zou kunnen laten zien, die uw identiteit als bondgenoot met meer legitimiteit zou vastleggen. Dat u verklaart dat u aan zo'n groeperingen een kaart van een plaatselijke militie zou moeten laten zien, is dan ook niet geloofwaardig.

Daarbij zijn uw verklaringen over de nood aan een dekmantel in sé ook al ongeloofwaardig. U verklaart dat dit gebeurde na de aanval van de Taliban op uw huis. U verklaart dat oorspronkelijk enkel uw ouders en [K.S.] op de hoogte waren van uw beroep, maar dat het daarna was uitgekomen dat u voor de NDS werkte, en dat "iedereen" er dan van op de hoogte was: "Voor die ontploffing... enkel [K.S.], mijn moeder en vader wisten ervan. Toen de deur was opgeblazen waren mijn vader en [K.S.] al dood. Enkel mijn moeder wist toen ervan. Dan, toen de deur werd opgeblazen, wist iedereen ervan." Ook verklaart u: "Daarna had ik veel problemen in

het dorp. Hierna, in het dorp wie ook informatie gaf over de Taliban, ik werd beschuldigd. Ze zeiden: 'De zoon van [B.] deed dat.' Hierna, wanneer iemand van het dorp naar het districtscentrum ging en gearresteerd werd, dan werd ik beschuldigd verantwoordelijk te zijn voor zijn arrestatie." (CGVS, p. 6, 13). In die context wordt het ongeloofwaardig beschouwd dat u een dek-mantel nodig zou hebben, omdat "iedereen" er tóch al van op de hoogte was dat u bij de NDS werkte.

Er kan dus besloten worden dat door uw vage en ongeloofwaardige verklaringen over uw training, uw UF-kaart en uw leeftijd uw werk bij de NDS niet geloofwaardig is.

Een tweede element is de tewerkstelling bij de Uprising Forces. Tijdens het interview op DVZ verklaarde u dat u tewerkgesteld was bij de Uprising Forces (National Uprisings; Vragenlijst CGVS, 3§5). Tijdens het interview op CGVS nuanceert u dit en vertelt u dat de UF-kaart enkel een dekmantel was. U hielp de UF wel vanuit uw functie bij de NDS, maar kreeg geen salaris van de UF, u kreeg een salaris van de NDS als agent van de NDS.

Ten eerste kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaring dat u met de UF samenwerkte omdat er in de eerste plaats al geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw tewerkstelling bij de NDS (zie supra). U verklaart namelijk dat uw werk met de UF voortvloeide uit uw werk bij de NDS: "Ik zeg het nog steeds dat ik met hen werkte, omdat ik als NDS-lid de informatie aan hen gaf." (CGVS, p. 13).

Ten tweede vallen een aantal tegenstrijdigheden op met betrekking tot uw verklaringen. Eerst verklaart u dat u hen orders gaf, vervolgens zegt u dat u ze niet commandeerde: "Wanneer het huis van [T.] was omsingeld, gaf ik de orders, ik zei dat ze het moesten omsingelen. De mensen van de UF waren mensen van Shinwar, Pasha'is. Ze wisten niet van het huis van [T.], ik gaf die informatie. Ik zeg niet dat ik ze commandeerde, ik gaf informatie van dat huis, ik had een zwart masker op, ik zei vanwaar het huis was te omsingelen." (CGVS, p. 13). Uit deze verklaringen blijkt echter wel dat u hen commandeerde, aangezien u hen zegt vanwaar aan te vallen en u, en zoals reeds werd opgemerkt, expliciet zei dat u de orders gaf.

Vervolgens verklaart u eerst dat u zich low profile moest houden, dat u bijvoorbeeld de NDS-02 of de Britten niet mocht assisteren omdat u dan in de belangstelling zou kunnen komen te staan. Dat u vervolgens een leidinggevende positie zou hebben bij een operatie van de UF, is dan ook niet geloofwaardig. U verklaart ook dat u verantwoordelijk was voor de veiligheid van "[M.]", maar gezien u op geen enkel moment heeft verklaard wapentraining te hebben gevolgd, is dit niet geloofwaardig. Er kan toch verwacht worden dat als een belangrijk figuur beveiliging nodig heeft, zijn personeel op zijn minst een training zou hebben gevolgd voor het geval er een aanval zou plaatsvinden (CGVS, p. 13).

Doordat er in de eerste plaats geen geloof kan worden gehecht aan uw tewerkstelling bij de NDS en door tegenstrijdige verklaringen, kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u met de UF zou hebben gewerkt.

Een derde element is uw vervolging door de Taliban. U verklaart dat de Taliban de poort van uw huis opbliezen op een avond rond 22:00 en vanaf de poort schoten. Jullie schoten niet terug omdat jullie in shock waren. Daarna trokken ze zich terug. Terwijl u in België was werd uw huis ook in brand gestoken, uw familieleden verhuisden dan naar Laghman. Er kan hier echter geen geloof aan worden gehecht (CGVS, p. 10).

Ten eerste kan er geen geloof worden gehecht aan uw vervolging door de Taliban omdat er in de eerste plaats al geen geloof kan worden gehecht aan uw tewerkstelling bij de NDS.

Ten tweede valt een tegenstrijdigheid op met betrekking tot de data. U verklaart eerst dat, na het opblazen van de poort, u 2 à 3 maanden later uw UF-kaart kreeg. Van uw UF-kaart verklaart u dat dit 6 maanden voor de machtsovername was. Er kan dus besloten worden dat het incident ten vroegste in december 2020 plaatsvond. Echter, vervolgens verklaart u dat er tussen het einde van uw training en het incident anderhalf jaar ligt. Gezien u verklaarde dat uw training op 16/4/1397 (7/7/2018) eindigde, kan er dus besloten worden dat het incident ten laatste in januari 2020 plaatsvond (CGVS, p. 7). Er is hier dus een discrepantie van 11 maanden (januari 2020/december 2020). Deze discrepantie is te groot om zomaar naast zich neer te leggen. Het ondermijnt dan ook uw geloofwaardigheid op niet geringe wijze.

Ten derde zijn uw verklaringen over het incident ook niet geloofwaardig. U verklaart dat de Taliban uw poort opbliezen en u dan wilden doden door te schieten vanaf de poort, waarna ze zich terugtrokken. U gevraagd waarom de Taliban zich terugtrokken, verklaart u dat er in de buurt checkpoints waren en dat overheidstroepen snel kwamen, dus dat de Taliban snel moest vluchten in het hoge gewas, de maïs (CGVS, p. 10). Deze verklaringen overtuigen echter niet. Er kan niet geloofd worden dat de Taliban zo'n operatie zouden opzetten om u te doden en dan enkel vanaf de poort zouden schieten en geen eigenlijke poging

*zouden ondernemen om hun voornemen ten uitvoer te brengen. Zeker gezien de maïs hoog stond volgens uw verklaringen en ze blijkbaar gemakkelijk konden ontsnappen, kan er toch verwacht worden dat ze deze actie veel beter zouden hebben voorbereid. Dat u dan niet alleen verklaart dat ze niet verder gingen dan de poort, maar óók dat de Taliban vervolgens vanaf 2020 tot u in België was waar u op 30 september 2022 uw verzoek om internationale bescherming indient, geen enkele andere actie hebben ondernomen, is dan ook niet geloofwaardig. Er kan toch verwacht worden dat ze veel verder zouden gaan in hun acties om een lid van de inlichtingendienst te doden die verantwoordelijk is voor het geven van informatie over de Taliban.*

*Ten vierde is ook uw reactie niet geloofwaardig naar aanleiding van deze vervolging. U gevraagd of u nog op een andere plaats heeft gewoond dan [B.], verklaart u: "Enkel in [B.]" (CGVS, p. 7). Er kan toch verwacht worden, in een regio waar zoveel Taliban-activiteit is dat de Britten en speciale NDS-02 eenheden actief zijn, dat u (en de NDS) meer verregaande maatregelen zouden nemen dan het louter geven/krijgen van een Berettapistool, zoals bijvoorbeeld verhuizen/een andere identiteit aannemen, om u te beschermen. Immers, éénmaal dat "iedereen" op de hoogte is van uw beroep loopt u namelijk een zeer groot risico op aanslagen en vergeldingsacties (CGVS, p. 6, 13). Dat u dan verklaart dat u gewoon in uw regio en zelfs in uw dorp bleef en slechts een pistool kreeg correspondeert niet met het profiel dat u zich aanmeet, dit hoeft geen verdere toelichting.*

*Bijgevolg kan er dus ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaring dat de Taliban uw huis in brand staken na uw vertrek uit het land omdat u zogenaamd het doelwit was (CGVS, p. 10).*

*Doordat er geen geloof kan worden gehecht aan uw tewerkstelling bij de NDS, door tegenstrijdige data en door ongeloofwaardige verklaringen over het incident en uw reactie, kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over uw vervolging door de Taliban.*

*Een laatste element is het beroep van uw vader. U verklaart dat uw vader bij de ANP werkte en op 1/3/1398 werd gedood (22 mei 2019). Op zich hoeft er niet betwijfeld te worden dat uw vader bij de ANP werkte. Dat u daarom vervolgd zou worden, is echter niet geloofwaardig.*

*Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw vader gedood werd in Afghanistan in 2019.*

*Rekening houdend met uw verklaringen en de beschikbare informatie kan gesteld worden dat de problematische situatie van uw vader plausibel is.*

*Wat uw situatie betreft, kan vooreerst worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt zo geen elementen aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.*

*U haalt verder geen geloofwaardige vervolgingsfeiten aan ten aanzien van u of uw familie in de periode die volgde. U verklaart dat de Taliban uw huis aanviel in 2020, maar dat is al ongeloofwaardig bevonden (zie supra).*

*Daarnaast haalt u geen elementen aan die erop zouden wijzen dat uw achtergebleven familie in Afghanistan vervolgd zouden worden omwille van het werk van uw vader. U haalt aan dat uw huis in brand werd gestoken, maar u linkt dat aan uw eigen profiel wat al ongeloofwaardig werd bevonden (zie supra). Daarnaast haalt u ook aan dat uw broer [S.] naar een privéschool gaat in Afghanistan (CGVS, p. 4).*

*Er kan dus geen geloof worden gehecht dat u vervolgd zou worden omwille van het werk van uw vader bij de ANP.*

*Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.*

De door u neergelegde documenten zijn evenmin in staat een ander licht te werpen op voorgaande. Documenten hebben hoe dan ook slechts een ondersteunende functie, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen. De foto's die u neerlegt, geven slechts een bepaald beeld weer, maar zeggen niets over de omstandigheden waarin de foto's werden genomen en vormen geen bewijs van uw ingeroepen problemen. Aansluitend hierop dient gewezen te worden op objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier waaruit blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten (al dan niet origineel), kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan.\\_corruptie\\_en\\_documentenfraude\\_20210114\\_0.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf))). De door u neergelegde stukken vermogen dan ook geen ander licht te werpen op bovenstaande appreciatie.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen

reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op [https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021\\_09\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation\\_update.pdf](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf), EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_01\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf), de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_veiligheidssituatie\\_20220505.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf), EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf), de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke

slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

*Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.*

*Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).*

*Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).*

*Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).*

*Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.*

*Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.*

*Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate*

behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf), EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020\\_08\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Key\\_Socio\\_Economic\\_Indicators\\_Forcus\\_Kabul\\_City\\_Mazar\\_Shari](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari) en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie.

*Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.*

*Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.*

*Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.*

*U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.*

*Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf)) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.*

*Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.*

*Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.*

*Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.*

*Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.*

*In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiëaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.*

*Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.*

### C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

## 2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker stelt nadrukkelijk dat hij met zijn verzoekschrift niet de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus aanvecht. Hij geeft aan zich neer te leggen bij deze beslissing, “[g]elet op de zeer uitgebreide en grondig onderbouwde beslissing van het CGVS daaromtrent”. Hij benadrukt dat zijn verzoekschrift louter strekt tot hervorming van de beslissing van de commissaris-generaal om hem de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren.

2.2. In zijn enig middel argumenteert verzoeker dat hij wel in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoeker gaat over tot een theoretische uiteenzetting omtrent voormeld wetsartikel. Hij merkt op dat in de bestreden beslissing in dit verband enkel wordt verwezen naar algemene rapporten met betrekking tot geheel Afghanistan van 2022 en ouder, waardoor er nog geen rekening werd gehouden met de beslissing van de Pakistaanse overheid om vanaf 1 november 2023 alle ongeregistreerde Afghaanse vluchtelingen terug naar Afghanistan te deporteren. Hij stelt dat deze maatregel naar schattig zo’n 1,4 tot 1,7 miljoen Afghanen treft en dat de vluchtelingenstroom vanuit Pakistan naar Afghanistan sinds november 2023 exponentieel is gestegen. Hij citeert vervolgens uit verschillende artikelen en rapporten over de gevreesde humanitaire gevolgen van deze massale terugkeer van Afghanen op de reeds miserabele humanitaire situatie in Afghanistan. Hij benadrukt nog zijn afkomst uit de provincie Nangarhar, die aan de grens met Pakistan is gelegen, alsook het gegeven dat de grensovergang waarlangs de meeste Afghanen terugkeren eveneens in deze provincie is gelegen. Hij voert aan dat er aldus wel degelijk sprake is van een reëel risico dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in zijn elementaire levensbehoeften. Hij betoogt nog dat hij, bij gebrek aan geldige papieren, bij zijn terugreis naar Afghanistan het risico zal lopen om in Pakistan te worden gearresteerd en opgesloten.

Verzoeker vraagt om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

2.3. Verzoeker legt ter ondersteuning van zijn verzoekschrift volgende overtuigingsstukken neer:

“5. UNHCR “Emergency response” kerndocument inzake de terugkeer van Afghanen uit Pakistan d.d. 8 december 2023

6. Artikel op website UNHCR d.d. 17 november 2023

7. UNHCR “Emergency update” bericht op website inzake de terugkeer van Afghanen uit Pakistan d.d. 8 december 2023

8. UNHCR “Protection brief” inzake Afghanistan d.d. 1 december 2023

9. Bericht op website Amnesty International d.d. 1 november 2023

10. Artikel website Al Jazeera d.d. 8 november

11. Standpunt “European Civil Protection and Humanitarian Aid Operations” van de Europese Commissie inzake Pakistan d.d. 21 november 2023 12. Artikel website NOS d.d. 5 november 2023”

### 3. Aanvullende nota's overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet

3.1. Op 30 maart 2026 maakt verzoeker een aanvullende nota over waarin hij aangeeft nieuwe elementen te willen aanbrengen in verband met een beschermingsnood op grond van artikel 48/4, § 2, b) én c) van de Vreemdelingenwet. Hij wijst allereerst op de escalerende spanningen aan de grens tussen Afghanistan en Pakistan sinds februari 2026 die hebben geleid tot een gewapend conflict. Verder wijst hij op de hevige oorlog die intussen woedt in Iran, die eveneens zorgde voor een enorme toevloed van Afghaanse terugkeerders. Hij betoogt dat de combinatie van deze conflicten maakt dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan dient te vrezen voor een rechtstreeks bedreiging voor zijn leven als gevolg van willekeurig geweld én voor een onmenselijke of vernederende behandeling ten gevolge van de humanitaire crisis. Hij voegt de volgende stavingstukken:

“1. Vatican News, “Afghanistan faces humanitarian strain as mass displacement grows”, 7 maart 2026; 2. The Diplomat, “Caught Between Pakistan and the Iran War: What Comes Next for Afghanistan?”, 20 maart 2026; 3. Displaced International, “Displaced International Alarmed by Afghan Refugees in Iran Trapped Between War, Persecution, and Closed Borders”, 6 maart 2026; 4. International Organisation for Migration, “Humanitarian Impact of Afghanistan-Pakistan War”, 4 maart 2026; 5. UN, “Humanitarian crisis ‘worsening’ in Afghanistan as war erupts in the Middle East”, 9 maart 2026; 6. Genocide Watch, “Humanitarian Impact of Afghanistan–Pakistan War”, 4 maart 2026.”

3.2. Op 8 april 2026 maakt de commissaris-generaal een aanvullende nota over waarin hij bijkomend verwijst naar de volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA, “Afghanistan – Country Focus”, december 2023;
- COI Focus Afghanistan, “Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban”, 14 december 2023;
- EUAA, “COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments”, 2 februari 2024;
- EUAA, “Country Guidance: Afghanistan”, mei 2024;
- EUAA, “Afghanistan – Country Focus”, november 2024;
- EUAA, “Afghanistan – Country Focus”, januari 2026.

### 4. Onderzoek van het beroep

4.1. Verzoeker stelt uitdrukkelijk dat hij met zijn verzoekschrift niet de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus aanvecht en dat hij zich neerlegt bij de “*zeer uitgebreide en grondig onderbouwde beslissing van het CGVS daaromtrent*”. De pertinente en draagkrachtige motieven in de bestreden beslissing inzake verzoekers vluchtrelaas en zijn verblijf in een westers land worden zodoende niet betwist en blijven volledig overeind.

#### 4.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

##### 4.2.1. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i.

realistisch en niet-hypothetisch. Paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “*ernstige schade*” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

4.2.2. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingen-wet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat verzoeker dergelijk risico loopt in Afghanistan.

4.2.3. Artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet vormt verder de omzetting van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG (heden de richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip “*ernstige schade*” in dit artikel heeft betrekking “*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet bijgevolg worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, ptn. 28 en 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, ptn. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., ptn. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, wat in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van mei 2024 (p. 101: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, in casu de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precare socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie aldaar is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban, die door de internationale gemeenschap niet worden erkend als een legitieme Afghaanse overheid, kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevroering van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met verdere gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ook zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie. Tot slot heeft de Afghaanse economie in 2025 nieuwe klappen gekregen, onder meer door een aanzienlijke vermindering van Amerikaanse hulp en de massale toestroom van terugkeerders uit Pakistan en Iran (EUAA, *"Afghanistan: Country Focus"*, januari 2026, p. 48). In april 2025 besloten de VS, voorheen de grootste donor, zo de financiering van bijna al hun humanitaire programma's stop te zetten en andere donoren volgden dit voorbeeld. Het gevolg is dat honderden gezondheidscentra zijn gesloten en dat USAID-programma's die miljoenen Afghanen ondersteunen met voedselvoorziening, spoedeisende gezondheidszorg en water, sanitaire voorzieningen en hygiëne zijn opgeschort. Daarnaast keerden in 2025 2,5 miljoen Afghanen terug vanuit Iran en Pakistan, met als gevolg dat de reeds precare humanitaire situatie in Afghanistan verder onder druk wordt gezet. Het hoge aantal terugkeerders heeft onder meer de concurrentie op de arbeidsmarkt verscherpt en heeft de druk op de stedelijke huisvestingscrisis vergroot (EUAA, *"Afghanistan: Country Focus"*, januari 2026, p. 81 en 85). De meeste terugkeerders komen aan zonder bezittingen en velen hebben nooit een voet in Afghanistan gezet omdat ze al generaties lang in het buitenland wonen (EUAA, *"Afghanistan: Country Focus"*, januari 2026, p. 48). Omwille van de afwezigheid van een sociale welvaartstaat is het hebben van een sociaal netwerk bij terugkeer naar Afghanistan van vitaal belang voor de re-integratie en toegang tot werk voor terugkeerders (EUAA, *"Afghanistan: Country focus"*, januari 2026, p. 48).

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat zij maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot een hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie bijgevolg niet worden afgeleid dat de huidige algemene precare socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen informatie bij die een ander licht kan werpen op de voormelde beoordeling of die tot een andersluidende conclusie kan leiden. Met zijn verwijzing naar de hernieuwde spanningen en incidenten tussen Afghanistan en Pakistan, voornamelijk in de grensgebieden, en de oorlog tussen de VS en Iran sinds 28 februari 2026 die een toenemende toestroom van terugkeerders op gang bracht en de humanitaire situatie in Afghanistan nog doet verergeren, toont verzoeker andermaal nog niet aan dat de huidige algemene precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften.

Gelet op wat voorafgaat, concludeert de Raad dat het risico voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, in deze stand van zaken niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

4.2.4. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dus autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd in vergelijking met de periode voordien, die werd gekenmerkt door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog interne gewapende confrontaties in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en verzetsgroepen, zoals het '*National Resistance Front*' (hierna: het NRF) en het '*Afghanistan Freedom Front*' en anderzijds tussen de taliban en ISKP. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij er ook sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Daarnaast hebben er gewapende confrontaties plaats tussen Afghanistan en Pakistan, voornamelijk langs grensgebieden.

Sinds de machtsvername door de taliban zijn het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. Het lagere niveau van willekeurig geweld dat zich doorzette in 2022 werd bevestigd door een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2023, 2024 en 2025.

Uit de meest recente "*Afghanistan – Country Focus*" van EUAA van januari 2026 blijkt dat de daling van het geweldsniveau in Afghanistan zich ook in 2025 heeft doorgezet. Zowel het aantal geweldsincidenten als het aantal burgerslachtoffers is in 2025 verder gedaald in vergelijking met de voorgaande periode. Het aantal incidenten van "*violence against civilians*" wordt bovendien grotendeels toegeschreven aan de de facto-autoriteiten, waarbij het gaat om arrestaties, het gebruik van excessief geweld, onder andere bij het bestrijden van criminaliteit, maar ook gevallen waarin de naleving van de sharia wordt afgedwongen, het viseren van medewerkers van de voormalige Afghaanse overheid en hun familieleden en van leden van verzetsgroepen. De provincie Paktika kende in de periode van 1 oktober 2024 tot 30 november 2025 het hoogste aantal burgerslachtoffers (67), gevolgd door Kandahar (48) en Badakhshan (37).

In 2025 vormden het NRF en andere verzetsgroepen geen significante bedreiging voor de territoriale controle van de de facto-talibanautoriteiten. Het merendeel van de aanvallen van verzetsgroepen, in de vorm van "*battles*" en "*explosions/remote violence*", vond plaats in de provincies Kabul, Kunduz en Herat. Hoewel deze aanvallen zijn gericht tegen de de facto-veiligheidstroepen, blijkt tevens dat burgers hiervan het slachtoffer kunnen zijn. Het aantal burgerslachtoffers blijft evenwel beperkt. Hieruit kan worden besloten dat de Afghaanse verzetsgroepen op beperkte schaal blijven doorgaan met doelgerichte aanvallen op de de facto-autoriteiten, maar dat er in 2025 geen sprake was van een significante toename van deze aanvallen en/of het aantal burgerslachtoffer ten gevolge van deze aanvallen.

ISKP daarentegen viseert zowel de de facto-autoriteiten, als burgerdoelwitten, zoals religieuze minderheden of bepaalde profielen. ISKP gebruikt tactieken zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en '*targeted killings*'. Na gerichte acties door de taliban wordt de operationele capaciteit van ISKP als beperkter beschouwd en is er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen. In 2025 vormde ISKP evenmin een significante bedreiging voor de territoriale controle van de de facto-talibanautoriteiten. Hoewel veel van de acties en aanslagen door ISKP gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke '*collateral damage*' onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 58-60).

In 2025 vonden er confrontaties plaats tussen de de facto-autoriteiten en de Pakistaanse veiligheidsdiensten, die stellen dat zij hierbij de zogenaamde '*Pakistaanse taliban*' ('*Tehreek-e-Taliban*' of TTP) viseren. Zij beschuldigen de taliban ervan dat zij de TTP een onderdak bieden. Hierbij voert het Pakistaanse leger ook luchtaanvallen uit. De confrontaties vonden voornamelijk plaats langs de grens tussen Pakistan en Afghanistan. Ook de meeste luchtaanvallen vonden daar plaats, al vond er ook een luchtaanval op Kabul-stad plaats. De de facto-talibanautoriteiten hebben deze Pakistaanse aanvallen proberen te beantwoorden met vergeldingsacties gericht tegen Pakistaanse grensposten. De meest getroffen gebieden zijn de grensdistricten van de provincies Nangarhar, Kunar en Khost. Tijdens deze confrontaties met het Pakistaanse leger, en bij luchtaanvallen van deze laatste, vielen in de grensregio's tientallen burgerslachtoffers. Hoewel bij de Pakistaanse aanvallen ook burgerslachtoffers vielen, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat de Pakistaanse veiligheidsdiensten Afghaanse burgers als doelwit hadden. Volgens VN-gegevens veroorzaakten gevechten tussen de Afghaanse de facto-autoriteiten en Pakistaanse veiligheidstroepen minstens 503 burgerslachtoffers in de periode van 10 tot 17 oktober 2025, waaronder 50 doden en 453 gewonden, voornamelijk door luchtbombardementen en grensoverschrijdende beschietingen. UNAMA registreerde voorlopig alleen al in het district Spin Boldak 17 burgerdoden en 346 gewonden. Volgens UCDP veroorzaakten incidenten waarbij Pakistan was betrokken in de referentieperiode van 1 oktober 2024 tot 30 november 2025 37 burgerdoden, waarvan 32 doden in Spin Boldak (provincie Kandahar).

Voorts blijkt dat deze Pakistaanse aanvallen zich voornamelijk concentreerden in oktober 2025 en dat er op 19 oktober 2025 een tijdelijk staakt-het-vuren werd afgesloten, hoewel er nadien nog sporadisch luchtaanvallen en gevechten in de grensgebieden tussen beide landen voorkwamen. Van grootschalige en langdurige gevechten met willekeurig geweld tegen burgers is bijgevolg geen sprake (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 60-63).

De daling van het geweld heeft onder meer als gevolg dat de wegen significant veiliger zijn, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. Na de machtsovername en het einde van het conflict is ontheemding ten gevolge van conflict of geweld vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt, is voornamelijk het gevolg van natuurrampen. Ten gevolge van incidenten met het Pakistaanse leger raakten in 2025 in een aantal grensdistricten van de provincies Nangarhar en Kunar ongeveer 7.500 personen ontheemd; in het district Spin Boldak (Kandahar) zouden 20.000 families zijn ontheemd als gevolg van Pakistaanse luchtaanvallen (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 71). In 2025 is het aantal terugkeerders uit Pakistan en Iran sterk toegenomen (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 46).

Op basis van de aangehaalde rapporten blijkt niet dat er in Afghanistan heden sprake is van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de "*Country Guidance Afghanistan*" van mei 2024 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA "*Afghanistan - Country Focus*" van januari 2026 nog steeds actueel.

Verzoeker brengt ook geen informatie bij die een ander licht kan werpen op de voorgaande analyse en de geactualiseerde landeninformatie, zoals aangebracht door de commissaris-generaal in zijn op 8 april 2026 neergelegde aanvullende nota.

Verzoeker wijst in zijn aanvullende nota op de escalerende spanningen aan de grens tussen Afghanistan en Pakistan sinds februari 2026. In de aangebrachte informatie wordt ingegaan op de open oorlog die Pakistan in februari 2026 heeft aangekondigd en die werd gevolgd door hernieuwde (lucht)aankvallen in de grensgebieden en in enkele steden. Hierbij vielen ook burgerslachtoffers en werden verschillende grensovergangen gesloten. Hiermee blijkt echter nog geen fundamenteel andere situatie dan deze die hierboven wordt beschreven, waarbij het geweld zich vooral concentreert in de grensgebieden en occasioneel ook doelwitten in de grotere steden worden aangevallen. Er kan op basis van de voorliggende landeninformatie niet alsnog worden vastgesteld dat de Pakistaanse autoriteiten als dusdanig de burgerbevolking viseren, al wordt niet ontkend dat ook burgerslachtoffers vallen, of dat er sprake is van grootschalige en langdurige gevechten met willekeurig geweld tegen burgers. Er blijkt bovendien niet dat het district Khogyani in de provincie Nangarhar, waarvan verzoeker afkomstig is, specifiek wordt geviséerd of zwaar wordt getroffen door de grensoverschrijdende incidenten met Pakistan, waaronder luchtbombardementen. Noch de EUAA "*Afghanistan - Country Focus*" van januari 2026 noch enig door verzoeker aangebracht stuk bevat namelijk informatie over militaire incidenten of luchtbombardementen die specifiek in dit district hebben plaatsgevonden.

Er dient nog te worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen.

4.2.5. De Raad besluit dat verzoeker niet aantoont dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker komt niet in aanmerking voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van deze wet.

4.3. Inzake verzoekers betoog over de problemen die hij zou kunnen ondervinden om terug te keren naar Afghanistan doordat hij geen geldige papieren heeft, beklemtoont de Raad ten slotte dat in het kader van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak wordt gedaan over een terugkeer- of verwijderingsmaatregel. Deze kritiek vermag niet een vrees in vluchtelingen-rechtelijke zin of nood aan subsidiaire bescherming aan te tonen.

4.4. Verzoeker heeft geen gegrond middel aangevoerd.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

##### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend zesentwintig door:

I. CORNELIS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS